

خودا پراستی فەرموو، وسکی براكەت درۆی کرد، ھەنگوینی پێدە با بیخواتەو

له ئەبى سه عیدی خودریه وه -رهزای خوی لیبیت- ده لیت: پیاویک هات بو لای پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- ووتی: براكەم ئازاری ههیه به هۆی سکیه وه، فەرمووی: «هەنگوینی پێدە با بیخواتەو»، پاشان پیاوه که جاری دووهم هاتەو، (هەر) فەرمووی: «هەنگوینی پێدە با بیخواتەو»، پاشان پیاوه که جاری سێیەم هاتەو، (هەر) فەرمووی: «هەنگوینی پێدە با بیخواتەو»، پاشان هاتەو، ووتی: پێم دا؟ -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: «خودا پراستی فەرموو، وسکی براكەت درۆی کرد، با هەنگوین بخواتەو»، هەر (هەنگوینی) پێدا (بوئەوهی وه کو چاره سەر) بیخواتەو؛ هەتا چاک بوویه وه

[صەحیحە] [بوخاری و موسلیم هاوران لەسەری]

پیاویک هات بو لای پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- و فەرمووی: براكەم ئازاری ههیه به هۆی سکیه وه، ئەم ئازارەش به هۆی سکچوونەو بوو، ههروه کو له گیرانه وه کانی تری ئەم فەرموودە بەدا هاتوو، پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- فەرمانی پێکرد که هەنگوینی پێدات، ئەویش هەنگوینی پێدا و خوار دیه وه، پاش چەند جارێکی تر هەر گه رابه وه بو لای پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- و ئەویش هەمان شتی پێی فەرموو، وله کو تا جاردا -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: (خودا پراستی فەرموو، وسکی براكەت درۆی کرد، با هەنگوین بخواتەو)، ئەمیش دوو لیکدانە وه ده گرتە وه: 1/ خوی گه وه له غه بیدا پێی نیشاندانە وه له رێگە ی وه حیه وه که ئەم پیاوه به هەنگوین چاره سەر وه رده گرتی، بۆیه هەر فەرمانی پێکرد که هەنگوینی پێدات چونکه په یمانی پندراوه که به و شیوو په چاره سەر ده بێت. 2/ ناماژه کردنه بو ئەو ئایه ته که خوی گه وه ده فەرمویت: {شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ} [النحل: 69] واته: {خوار دنه وه په که (هەنگوین) که په نکه کانی جیاوازه شیفا ی تیدا یه بو خه لکی}; و پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- زانستی هه بو وه سه باره ت به و نه خۆشییه که به هەنگوین چاره سەر ده بێت. کاتیکی جاری چوارەم فەرمانی پێکرد که هەنگوینی پێدات، پیاوه که چوو وه هەنگوینی دا به براكە ی و خوی گه وه شیفا ی پێه خشی. و مەرح نیه شیفا بو هه موو نه خۆشییه ک بیت به هۆی هەنگوینه وه، به لکو هه موو نه خۆشییه ک دەرمان و چاره سەرێکی هه یه و شیفا و چاکبوونه وه له و نه خۆشییه له ژێر فەرمانی خوی گه وه یه؛ پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- ده فەرمویت: (لکل داء دواء إذا أصيب دواء الداء برئ بإذن الله) [رواه مسلم] واته: (هه موو نه خۆشییه ک دەرمان و چاره سەرێکی هه یه که (چاک ده بێته وه به ئیزنی خوی گه وه

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8300>

